

РЕШЕНИЕ

№ 4464

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3607** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Александър Електрик“ ЕООД ЕИК 20310500 срещу РЕШЕНИЕ № 4270 от 11.11.2022г., постановено по нахд №10012/2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 104 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на санкция, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство, серия Г № 0043580, издаден от СДВР, с който ЕФ на основание чл.638, ал.4 вр. с чл.638, ал.1 т.2 вр. с чл.461, т.1 от Кодекса на застраховането /КЗ/, на касационния жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ.

В жалбата се излагат съображения за постановяване на обжалваното решение като издадено при съществено процесуално нарушение на административно-производствените правила, което е довело до нарушаване на правото му на защита. На първо място се визира, че СРС неправилно е приел, че ЕФ притежава изискуемите се реквизити. Излага се тезата, че липсва описание на нарушението в ЕФ. Допълва се, че ЕФ не съответства на съдържанието на императивните формални изисквания по реда на чл.189, ал.4 от ЗДВП. Позовава се на съдебна практика на АССГ. С оглед изложените доводи –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява и не изпраща представител.

Ответникът – не се представлява и не изразява становище по делото.

Прокурорът от СГП предлага да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По съществото си касационната жалба е неоснователна като за да достигне до изложения извод, съставът съобрази следното:

За да постанови решението си, районният съд, въз основа на представените с административно-наказателната преписка доказателства, е приел за установено, че на 27.05.2022 г. в 10,35ч. в [населено място] по [улица]до № 161 т.а. „Ф. Т.“ с [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството е извършил нарушение на чл.461, т.1 от Кодекса за застраховането, което деяние е установено с автоматизирано техническо средство №М..

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение като не са споделени доводите в жалбата, че фишът не съдържа изискуемите се реквизити, както и че не е посочено кои са нарушените норми. Визирано е, че нарушената норма на чл.483, ал.1 от КЗ изисква наличието на сключена застраховка „Гражданска отговорност“, каквато за автомобила не е била налична и което нарушение е установено при заснемането на движещото се МПС по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, към който препраща чл.647, ал.3 от КЗ. Допълва се, че чл.189, ал.4 от ЗДвП –не предвижда освен дата и подпис на издателя на фиша. Обсъдена е санкцията, която съгласно чл.638, ал.1 т.2 от КЗ е 2000лв. за юридическо лице.

Касационният състав напълно споделя изводите на въззивния съд. Първото възражение в касационната жалба касае липсата на яснота в описанието на деянието, което възражение не се споделя. Следва да се има предвид, че ЕФ се издава по утвърден от министъра образец и съдържа изискуемите се реквизити като: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане. Следователно –правилно СРС е приел, че електронният фиш от формална страна притежава всички реквизити за неговата законосъобразност. Посочени са нарушените норми и за касатора не е неясно какво нарушение е допуснал, поради което и не му е накърнено правото на защита. Изрично е визирано, че е нарушен чл.483, ал.1 от КЗ, който вмениява изискването за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. В действителност в словесното описание на нарушението е посочено единствено, че е установено нарушение на КЗ без да се изпише точно

какво е нарушението, но това несъответствие, за да е основание за отмяна на ЕФ трябва да е съществено. Изложеното означава да се отрази на правото на защита на субекта и същият да е в неведение какво точно е извършил. Задължението за наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ е въведено с нормата на чл.483, ал.1 от КЗ, която освен, че е задължителна то и незнанието ѝ не оневинява субектите. За собственика на което и да е МПС е известно задължението му да има сключена застраховка „ГО“. Позоваването на практика на съдилищата вкл. и на конкретна практика със същата страна, но с предмет друг ЕФ за друго МПС- е неотносимо, като нетълкувателна практика. Изложеното само е индиция за поведението на субекта трайно да пренебрегва задължението си да сключи "ГО" за автомобилите си. Следва и да се съобрази целта на императивното задължение за наличието на застраховка „ГО“ и същото е в защита не само на конкретния нарушител при евентуална щета, но и най-вече в защита на самите пострадали субекти, като гарантира репарирание на вредите по силата на сключената застрахователна полица.

Правилно е определен и размера на имуществената санкция, тъй като се касае се касае за юридическо лице, поради което разписаната в специалния закон -КЗ -санкция е именно имуществена санкция от 2000лв., както и СРС е посочил, че чл.647, ал.3 от КЗ препраща към приложението на чл.189, ал.4 от ЗДвП.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна, съответно решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова –следва да се остави в сила.

Следователно на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63в, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 4270 от 11.11.2022г., постановено по нахд №10012/2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 104 състав
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.